

РЕШЕНИЕ

№ 3754

гр. София, 03.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 08.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8774** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Производството е образувано по жалба на Й. И. С. от [населено място], [община], срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2011г.,с изх.№02-010-6500/13861 от 21.07.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” по Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер /У./ 01/310511/60143. С уведомителното писмо е отказано напълно финансово подпомагане за заявените от жалбоподателя парцели и са наложени санкции за бъдещ период по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 18 087,16 лв и по Схемата за плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1) в размер на 16 921,19лв.

Жалбоподателят моли за отмяна на административния акт изцяло като незаконосъобразен. Счита, че административният акт не е мотивиран съобразно изискванията на закона, което затруднява защитата му. Навежда доводи за нарушение на административно-производствените правила като твърди, че при заявяването на земеделските имоти те са били допустими за подпомагане, а в последствие с приемане на специализирания допустим слой те са обявени за недопустими за подпомагане. Претендира разnosки.

Ответникът –изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие”,

чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира заплащане на възнаграждение за процесуален представител и направените по делото разноски за експертиза.

Съдът при преценка на допустимостта на жалбата с оглед събраните по делото доказателства приема следното:

Жалбата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят е подал Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер У. 01/310511/60143 от 14.05.2010г. В окончателно подписаната таблица към заявлението от 31.05.2011г. жалбоподателят е заявил четири парцела с обща площ от 80,74 ха както следва: БЗС 02960-304-6-3 с площ 32,27ха; БЗС 02960-304-3-3 с площ 26,43ха; БЗС 02960-304-2-3 с площ 15,04ха и БЗС 02960-304-1-2 с площ от 7ха. При заявяването на парцелите е извършена проверка за допустимост, при която е установено, че цялата площ на БЗС 02960-304-6 от 32,27ха излиза извън подходящите за подпомагане площи. Недопустими площи от 3,20ха и 3,03 ха са установени и в БЗС 02960-304-2 и 304-1. Жалбоподателят е удостоверил с подписа си, че е запознат с проверката за допустимост.

В хода на съдебното производство ответникът представи писмо от министъра на земеделието и храните до ДФЗ с вх.№02-04000/533 от 28.02.2012г. за предаване на база данни „Физически блокове” и „Площи, допустими за подпомагане” за кампания 2011г. за интегриране в И. с цел да се извършват окончателни кръстосани административни проверки и за целите на кампания 2012г.

В представената административна преписка не се съдържат данни за застъпвания на заявените от жалбоподателя парцели с парцели, заявени от други земеделски производители.

С обжалваното уведомително цялата заявена площ е установена като негодна за подпомагане /колона 7 от таблиците/. Тъй като процентното съотношение на недопустимата площ към годната за подпомагане площ е над 50% , отказано е изплащане на субсидия за стопанската година. Също така наложена е санкция за бъдещ период от 3 години за суми, отговарящи на декларираната площ /80,74ха/, умножена съответно по ставката за СЕПП 224,02 лв и по НР1 136,91лв.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза по поставени от ответника задачи. Заключениеето не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и компетентно. Ортофотокартата, послужила за определяне на допустимите площи за 2011г., е изработена въз основа на самолетни снимки от август 2011г. Снимките са с добро качество и позволяват да се идентифицират детайлите на терена. За процесните БЗС няма извършени теренни проверки. Вещото лице е работило с предоставените снимки от Министерството на земеделието и храните (МЗХ), приложени и по делото и е използвало софтуера на ДФЗ. Вещото лице е установило, че при определяне на парцелите изцяло като недопустими ДФЗ, респективно специалистите от МЗХ, не са съобrazили местоположението на парцелите като високопланински пасища, в които има и участъци, които не са каменисти или ерозирани терени и не са обрасли с нежелана растителност. Още при

заявяването и очертаването на парцелите е било видно кои парцели са с ерозирали и камениста повърхност и са били трайно недопустими за подпомагане, но това не е било прецизирано. Вещото лице е установило, че ортофокотокартата не е разчетена правилно. Така в БЗС 02960-304-6-3, целият с площ от 32,27ха, допустимата за подпомагане площ е 23,77ха, а недопустима е само площ от 8,5ха. В БЗС 02960-304-3-3 с площ от 26,43 ха също има участък с площ от 4,81ха, който е допустим за подпомагане. В БЗС 02960-304-2-3 и БЗС 02960-304-1-2 по-големите им части- съответно от 11,78ха и от 6,57ха, също са допустими за подпомагане. Така вещото лице счита, че недопустимата за подпомагане площ следва да бъде намалена на 33,81, а площ от 46,93ха да се установи като допустимата за подпомагане. Съотношението между допустима и недопустима площ е 72,04% (т.е. недопустима площ представлява 72,04% от установената допустима площ).

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, в съответствие с материалноправните разпоредби с целта на закона.

Съгласно чл.20а ал.1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. С уведомителното писмо жалбоподателят е уведомен за предприетите действия по заявлението му. Тъй като с уведомителното писмо непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя, съдът счита, че то е индивидуален административен акт и следва да има задължителното съдържание, посочено в чл.59 ал.2 от АПК. Фактическите и правни основания за издаването му се съдържат в таблиците, представящи начина на формиране на общата сума за финансово подпомагане. В акта не са посочени индивидуализиращи случая факти - кое от двете основания по таблица 5 е налице – площи извън допустимия слой или застъпване. Тези факти се установяват от приложената по делото административна преписка, която съставлява мотивите на административния акт, и бяха проверени в хода на съдебното производство с експертиза.

До началото на 2012г. с изменението на Наредба № 105 от 2006г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол, обнародвано в ДВ бр. 21 от 2012г., и приемането на нови чл. 16а, 16б, 16в и 16г, не съществува нормативен ред, по който да бъде приеман и определян допустим за подпомагане слой. Нито приетият специализиран слой за 2010г., нито слоят за 2011г. имат обвързващ характер. Специализираният слой „Площи, подходящи за подпомагане за 2011г.” е създаден с цел да бъде използван за извършване на окончателните кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2011г. Това не освобождава ответника от задължението да извърши конкретна и пълна проверка по всяко заявление и в случай, че се установят несъответствия да назначи допълнителни проверки, с които да установи обективните факти. Като не е направил това, а се позовава на допустимия слой, който няма обвързваща сила, и то чак в съдебно заседание, ответникът е допуснал нарушение на административно производствените правила. Доколкото обаче това нарушение в случая не може да повлияе на крайния резултат, проверен и с експертиза по време на съдебното производство, то не може да бъде ценено като съществено. Липсва житейска и правна логика административната преписка да се връща на органа за извършване на проверка за установяване на факти,

които вече са установени пред съда.

Експертизата потвърди в голяма част констатациите на административния орган. Установената грешка в определянето на допустимата за подпомагане площ не променя крайния резултат по отношение на финансовото подпомагане – процентното съотношение между допустима и недопустима площ е по-голямо от 50%, поради което на основание чл.58 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията и чл.16 от Регламент № 65/2011 санкционираната площ е равна на установената площ и не се изплаща субсидия за стопанската година. В тази част обжалвания административен акт е законосъобразен.

Законосъобразен е и изводът на административния орган, че следва да се наложат санкции по двете мерки за бъдещ период. Установената от експертизата грешка обаче е от значение за определяне размера на санкциите. Съгласно чл.58 от Регламент № 1122/2009 и чл.16 от Регламент № 65/2011, когато процентното съотношение между допустима и недопустима площ е по-голямо от 50 %, се налагат санкции за бъдещ период до сума, съответстваща на разликата между декларираната и допустимата площ – т.е. за установената недопустима площ, която в случая е 33,81 ха съобразно експертизата. Санкцията се изчислява като недопустимата площ се умножи по ставката за СЕПП 224,02 лв и по ставката за НР1 - 136,91лв, определени по реда на чл.40 от ЗПЗП. Следователно по СЕПП санкцията за бъдещ период следва да бъде 7 574,12 лв ($33,81 \text{ ха} \times 224,02 \text{ лв} = 7\,574,12 \text{ лв}$), а санкцията по НР1 следва да бъде 4 628,93 лв ($33,81 \text{ ха} \times 136,91 \text{ лв} = 4\,628,93 \text{ лв}$). Тъй като естеството на административния акт позволява разрешаването на въпроса по същество, съдът счита, че не е необходимо преписката да се връща на административния орган за намаляване размера на наложената санкция. Този правен резултат може да бъде постигнат чрез изменение на административния акт със съдебното решение.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноски в съответствие с уважената част от жалбата - чл.143 ал.1 от АПК във връзка с чл.78 ал.1 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/. Ответникът следва да заплати на жалбоподателя сумата 255 лева, представляваща половината от платената държавна такса и от възнаграждението за адвокат. Ответникът също има право на разноски съобразно отхвърлената част от жалбата – чл.143 ал.4 от АПК. Жалбоподателят следва да заплати на ответника половината от направените от него разноски за експертиза и възнаграждение за процесуален представител, определено по реда на чл.36 ал.2 от Закона за адвокатурата – съответно 150 лева и 75 лева. След компенсация на на срещните задължения ответникът следва да заплати на жалбоподателя сумата 30 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 38 състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2011г. с изх.№02-010-6500/13861 от 21.07.2011г., издадено от изпълнителния директор на

Държавен фонд „Земеделие” по Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер 01/310511/60143, в частта му, с която са наложени санкции за бъдещ период както следва: намалява санкцията по СЕПП от 18 087,16 лв (осемнадесет хиляди осемдесет и седем лева и шестнадесет стотинки) на 7 574,12 (седем хиляди петстотин и седемдесет и четири лева и шестнадесет стотинки); намалява санкцията по НР1 от 16 921,19 (шестнадесет хиляди деветстотин двадесет и един лева и деветнадесет стотинки) на 4 628,93 лв (четири хиляди шестстотин двадесет и осем лева и деветдесет и три стотинки).

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. И. С. от [населено място], [община], срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2011г., с изх.№02-010-6500/13861 от 21.07.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” да заплати на Й. И. С. от [населено място], [община], сумата 30 /тридесет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14- дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град.

СЪДИЯ: